

Ojetina z ciziny? To je adrenalin

JAROSLAV MATĚJKA

PRAHA Je to překvapivé, ale v poslední době zase stoupá zájem o ojeté vozy ze zahraničí. O auta, která téměř nemáte šanci prověřit. Zatímco loni Češi nakupovali více domácích ojetin, údaje za první čtvrtletí letošního roku naznačují změnu.

Oproti prvním třem měsícům roku 2014 se zvýšil počet dovážejících ojetých osobních automobilů téměř o čtvrtinu (24,3 procenta). V prvním čtvrtletí letošního roku bylo 28 procent ojetých vozů pořízeno mimo území Česka.

A to i přesto, že průměrná cena ojetiny z ciziny kvůli oslabení koruny vzrostla – z loňských 205 tisíc na 210 tisíc korun. Zároveň vzrostl i jejich průměrný věk, protože dovezené ojetiny do Česka byly ve většině případů starší deseti let. Negativní trend potvrdilo Sdružení automobilového průmyslu ČR. Podle něj se průměrný věk osobních automobilů od roku

2009 do loňska jen zvyšoval – z 13,65 roku už na 14,88. A letos to jen pokračuje. V období od ledna do konce dubna se meziročně zvýšil dovoz ojetin nad 15 let o neuvěřitelných více než 82 procent.

Temná historie

„Když je to auto z Německa, kde mají lepší silnice, nebude tak rozhrkané,“ zní častý argument. Ale málokoho již napadne, že v okolních zemích se jezdí mnohem častěji a na delších trasách. Představa, že seženu ojetinu pět let starou, která za tu dobu ujela maximálně 70 až 80 tisíc kilometrů, je tak mírně řečeno scestná. Přesto se takových vozů na internetu u nás objevuje mnoho.

Protože mnohé dovezené ojeté vozy mají stočené tachometry, vykazují nižší „nájezd“. U vozů zakoupených v Česku je riziko v tomto ohledu přece jen nižší. Potvrzuje to i Jiří Beneš z Autotýmu. „Když si v Česku koupíte auto od prvního majitele,

máte šanci se o něm dozvědět většinou všechno. Jeho historii, jak často bylo v servisu, nájezd kilometrů. Tohle u auta ze zahraničí v drtivé většině případů neplatí. Prošlo často nescíslně rukama, než se k nám dostalo, a každý na něm chtěl vydělat.“

O rostoucím zájmu o vozy ze zahraničí svědčí i to, že třeba na oblíbeném webu Sauto, kde zrovna nabízejí kolem 58 tisíc ojetin, polovina z nich pochází ze zahraničí. „To v podstatě znamená nedohledatelnou historii,“ varuje Jarmila Kowolowská z Autotýmu. „A možná hodně velké problémy.“

A když se k tomu ještě přidáme to, že se dovážejí stále starší auta, na průsvih je opravdu zaděláno.

Obliba ojetých vozů v Česku bezesporu souvisí s ekonomickou situací. Ne každý si dnes může dovolit nový vůz za půl milionu. Proto volí cestu do autobazaru. Jenže na cestě za vysněným automobilem čeká nejedno překvapení.

„Lidé požadují super malý ná-

jezd a super nízkou cenu. No tak se ale pak nemohou divit, že kilometry stáčíme,“ přiznávají otrle někteří bazaristé. „Kde jinde bychom se k takovým autům, která by splňovala všechny požadavky českých zákazníků, asi mohli dostat? Taková auta skoro neexistují,“ dodávají.

Mlčeti zlato?

Zaměstnanci nebo majitelé mnoha bazarů dnes povětšinou nechají zákazníka, aby se u auta rozhlížel sám. Netvrdí mu, zda byl vyhlédnutý vůz bouraný, nebo naopak nebyl. Je to jejich taktika. Necháávají odpovědnost za prověrování auta výlučně jen na kupci. Nikdo jim pak totiž nemůže nic vyčítat. Jenže běžný zájemce téměř nemá šanci odhalit zručně provedené opravy, často i po masivních bouračkách. A že takových je. Podle expertů na ojeté vozy v Česku více než polovina (!) nabízených ojetin neodpovídá tomu, co o nich tvrdí inzeráty.